

Ordonanța de urgență nr. 99/2000 privind măsurile ce pot fi aplicate în perioadele cu temperaturi extreme pentru protecția persoanelor încadrate în muncă

În vigoare de la 04.07.2000

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 304 din 04.07.2000.

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României.

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. (1) Măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se aplică pentru asigurarea protecției persoanelor încadrate în muncă în perioadele în care, datorită condițiilor meteorologice nefavorabile, se înregistrează temperaturi extreme.

(2) În sensul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin temperaturi extreme se înțelege temperaturile exterioare ale aerului, care:

- a) depășesc $+37^{\circ}\text{C}$ sau, corelate cu condiții de umiditate mare, pot fi echivalate cu acest nivel;
- b) scad sub -20°C sau, corelate cu condiții de vânt intens, pot fi echivalate cu acest nivel.

(3) Temperaturile prevăzute la alin. (2) sunt temperaturi monitorizate și certificate de Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie și transmise de centrele regionale ale acestuia.

Art. 2. (1) Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie are obligația să comunice prin mijloacele de comunicare în masă locale zonele în care temperatura atinge limitele prevăzute la art. 1 alin. (2), nivelul acestor temperaturi, precum și prognoza pentru următoarea perioadă.

(2) În cazul în care temperaturile depășesc limitele prevăzute la art. 1 alin. (2), comunicarea se va repeta din 6 în 6 ore pe toată durata menținerii acestor temperaturi.

Art. 3. (1) În perioadele cu temperaturi extreme angajatorii trebuie să ia toate măsurile prevăzute de Legea protecției muncii nr. 90/1996 pentru asigurarea condițiilor de microclimat la locul de muncă în limitele prevăzute de normele generale de protecție a muncii.

(2) Măsurile pentru asigurarea condițiilor de microclimat la locul de muncă vor fi stabilite de angajator, împreună cu reprezentanții sindicatelor sau, după caz, cu reprezentanții aleși ai salariaților. În unitățile în care funcționează comitetele de securitate și sănătate în muncă măsurile vor fi stabilite de acestea.

(3) Pentru asigurarea condițiilor de microclimat la locul de muncă în instituții și în unități finanțate din fonduri bugetare și extrabugetare măsurile vor fi stabilite de ordonatorii de credite, respectiv de conducătorii instituțiilor.

Art. 4. În perioadele cu temperaturi ridicate extreme, în sensul art. 1, angajatorii trebuie să asigure următoarele măsuri minimale:

A. Pentru ameliorarea condițiilor de muncă:

- a) reducerea intensității și ritmului activităților fizice;
- b) asigurarea ventilației la locurile de muncă;
- c) alternarea efortului dinamic cu cel static;
- d) alternarea perioadelor de lucru cu perioadele de repaus în locuri umbrite, cu curenți de aer.

B. Pentru menținerea stării de sănătate a angajaților:

- a) asigurarea apei minerale adecvate, câte 2-4 litri/persoană/schimb;
- b) asigurarea echipamentului individual de protecție;
- c) asigurarea de dușuri.

Art. 5. În perioadele cu temperaturi scăzute extreme angajatorii trebuie să asigure următoarele măsuri minimale pentru menținerea stării de sănătate a salariaților care lucrează în aer liber:

- a) distribuirea de ceai fierbinte în cantitate de 0,5-1 litru/persoană/schimb;
- b) acordarea de pauze pentru refacerea capacității de termoreglare, scop în care se vor asigura spații fixe sau mobile cu microclimat corespunzător;
- c) asigurarea echipamentului individual de protecție.

Art. 6. (1) Angajatorii care nu pot asigura condițiile prevăzute la art. 4 și 5 vor lua, de comun acord cu reprezentanții sindicatelor sau cu reprezentanții aleși ai salariaților, după caz, următoarele măsuri:

- a) reducerea duratei zilei de lucru;
- b) eșalonarea pe două perioade a zilei de lucru: până la ora 11,00 și după ora 17,00, în cazurile prevăzute la art. 4;
- c) întreruperea colectivă a lucrului cu asigurarea continuității activității în locurile în care aceasta nu poate fi întreruptă, potrivit prevederilor legale.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se vor stabili dacă temperaturile extreme se mențin pe o perioadă de cel puțin două zile consecutiv.

(3) Perioadele de reducere a duratei zilei de lucru, de eșalonare a zilei de lucru sau de întrerupere colectivă a lucrului se vor stabili o dată cu măsurile prevăzute la alin. (1).

(4) În unitățile finanțate din fonduri bugetare sau extrabugetare măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi stabilite, după caz, de ordonatorul de credite sau de conducătorul unității.

Art. 7. La aplicarea măsurilor prevăzute la art. 6 alin. (1) angajatorii, de comun acord cu reprezentanții sindicatelor sau cu reprezentanții aleși ai salariaților, precum și ordonatorii de credite sau conducătorii instituțiilor finanțate din fonduri extrabugetare, după caz, vor stabili modalitățile de recuperare a timpului nelucrat și modalitățile de plată, după cum urmează:

- a) prin recuperarea în următoarele 6 luni a timpului de reducere a duratei zilei de lucru sau de întrerupere colectivă a activității, cu menținerea drepturilor salariale avute anterior;
- b) fără recuperarea timpului de reducere a duratei zilei de lucru sau de întrerupere a activității, dar cu acordarea drepturilor salariale proporțional cu timpul efectiv lucrat.

Art. 8. Pentru prevenirea unor îmbolnăviri determinate de munca în condiții de temperaturi extreme se vor lua următoarele măsuri:

- a) asigurarea de către angajator a examenului medical la angajare și a controlului medical periodic, urmărind depistarea precoce a contraindicațiilor pentru munca la temperaturi crescute sau scăzute;
- b) asigurarea primului ajutor și a transportului la cea mai apropiată unitate sanitară a persoanelor afectate;
- c) trecerea, după posibilități, în alte locuri de muncă sau reducerea programului de muncă pentru persoanele cu afecțiuni, care au contraindicații privind munca la temperaturi extreme.

Art. 9. Pe durata întreruperii colective a lucrului în condițiile art. 6 alin. (1) lit. c) contractele individuale de muncă ale salariaților se mențin, iar perioada de întrerupere constituie vechime în muncă.

Art. 10. (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 15.000.000 lei la 25.000.000 lei încălcarea prevederilor art. 8, dacă faptele nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni.

(2) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către organele de control ale Inspecției Muncii.

(3) Prevederile referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Inspecția Muncii și Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie vor elabora în comun norme metodologice, pe care le vor supune aprobării Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.